PLANINSKA ZVEZA SLOVENIJE
KOMISIJA ZA VARSTVO GORSKE NARAVE
USPOSABLJANJE: VARUH GORSKE NARAVE

SEMINARSKA NALOGA

9. USPOSABLJANJE ZA VARUHA GORSKE NARAVE

MOJA DONAČKA GORA

Mentor: MARJETA KERŠIČ SVETEL

Avtor: FRANČIŠKA JUSTIN
PLANINSKO DRUŠTVO
BOČ KOSTRIVNICA PODPLAT

Datum: november 2011

KAZALO

1. Uvod 3

2. Dostop 4

3. Rastlinstvo in živalstvo 7

4. Življenje na gori 12

5. Muzej na prostem Rogatec 15

6. Zaključek 17

7. Literatura, viri 19

8. Priloge 19

1. UVOD

Kot udeleženka 9. usposabljanja za varuha gorske narave sem za predmet svoje seminarske naloge izbrala Donačko goro. Donačko goro sem izbrala iz preprostega razloga, ker je ta gora zelo zanimiva, lepa in s še precej neokrnjeno naravo.
Na predavanjih smo precej govorili ravno o zaščiti rastlinskih in živalskih vrst, o zaščitenih območjih, o onesnaževanju in uničevanju gorske narave.
Donačka gora (882 m) je svoje ime dobila po cerkvi Sv.Donata. Cerkev je prvotno stala na vrhu gore. Po nesreči z neurjem leta 1741, ko je vanjo treščila strela, so jo zgradili na današnjem mestu.
Prvotno se je Donačka gora imenovala Rogaška gora, po bližnjem kraju Rogatec.
Donačka gora spada v najvzhodnejši del Karavank na Slovenskem, katere se zaključijo z Ivanjščico in Ravno goro na Hrvaškem. Zanjo je značilen oster greben, ki poteka v smeri vzhod zahod. Zanimivo je, da jo vidimo z vsake strani drugače. Iz Ptujskega in Dravskega polja je Donačka gora videti kot raztegnjena gora, ki ji je nekdo odsekal vrh. Če pogledamo bolj iz vzhodne strani, se vidi sedlo med dvema vrhovoma. Iz Rogaške strani je vidna kot koničast rog, iz Žetalske strani kot piramida, iz južne strani pa se vidijo trije vrhovi, zaradi česar je dobila ime Štajerski Triglav.
Njen najvišji del tvorijo litamnijski apnenec ter kremenovi kanglomerati in peščenjaki, to je najmlajša geološka formacija, ki se je zadnja dvignila iz Panonskega morja. Manj strma pobočja so rjave prsti porasle z gozdom. Greben Donačke gore je zelo oster in ima tri vrhove. Najvzhodnejši vrh ima na severno in južno stran približno štirideset do sedemdeset metrski skalnat prepad. Na južni in zahodni strani so položnejša pobočja. Na teh pobočjih so nastala naselja Donačka gora, Tlake in Sv.Jurij. Naselja segajo prav v pobočje gore, topla prisojna pobočja pa omogočajo nasade manjših vinogradov, sadovnjakov in njiv.
Zahodni in južni del površja gore obsega zavarovano območje Donačka gora, ki je naravni spomenik. Severna pobočja so hladnejša in so poraščena z bukovim pragozdom. To območje spada med zavarovano območje Pragozdni rezervat na Donački gori. Pragozd Donačka gora je ostanek bukovega pragozda v Republiki Sloveniji in meri 28 ha. Namenjen je znanstvenemu preučevanju gozdov, vegetacije in živalstva. Je genetska banka pestrosti v naravi.
Območje naravne vrednote leži v posebnem ohranitvenem območju Boč- Haloze-Donačka gora (SI3000118) v okviru omrežja Natura 2000; zaradi pomena pri ohranjanju biotske raznovrstnosti je del Ekološko pomembnega območja Boč-Haloze- Donačka gora (EP 041600).
Zanimivost Donačke gore je v tem, da poteka po vrhu meja, ki ločuje goro na severni del, kjer je upravljalec Zavod za gozdove Ptuj, in na južni del, ki spada pod Zavod Republike Slovenije varstvo narave Celje, upravljalca pa nima
Ta gora je že po temperamentu ženska, sprejemljiva in muhasta, vabljiva in odbijajoča, krotka in divja. Pomembno je od kod in kako ter kdaj se ji približamo.
Njena posebnost je izredna pestrost rastlinstva in živalstva, zato si zasluži posebne pozornosti oziroma zaščite.

2. DOSTOP

Na Donačko goro vodi več markiranih poti z naslednjimi izhodišči:
- haloška planinska pot,
- iz Žetal po poti Jožeta Žetalskega,
- od cerkve Sv. Donata
- od Rudijevega doma.

Haloška planinska pot je bila urejena leta 1983 in poteka od Borla, preko Cirkulan, Podlehnika, Narapelj preko Donačke gore do Rudijevega doma na Donački gori. Donačka gora predstavlja četrto etapo te poti.

Pot Jožeta Žetalskega je težja in zelo strma. Povzpnemo se na vzhodni del slemena Donačke gore, ki je v zadnjem delu čez skale zavarovan z žico. Nadaljujemo po grebenu proti zahodnemu vrhu, kjer je postavljen križ in sestopimo po lepo speljani poti čez pragozd do Rudijevega doma (2 h).

Od cerkve Sv.Donata sta markirani dve poti. Ena nas popelje proti zahodnemu delu čez gozd do najvišje ležeče kmetije Polajžerjevih po domače Goršeki in nato do Rudijevega doma na Donački gori in naprej na vrh (1^{30} h).

Druga pot od cerkve Sv.Donata nas popelje proti vzhodu čez zapuščeno pokrajino, kjer je polno sledi, da je bil ta del Donačke gore obljuden in skrbno obdelan (suhozidovi, mejnice, zapuščeni vinogradi, hiše in pašniki). Pot se priključi Žetalski poti Jožeta Žetalskega. Tukaj se lahko odločimo ali pot nadaljujemo na vzhodni vrh in se preko zahodnega vrha spustimo do Rudijevega doma ali pa pot nadaljujemo po položni poti do Rudijevega doma brez osvojitve vrha.

Pot od Rudijevega doma na vrh Donačke gore je prva nadelana planinska pot v Sloveniji. To pot je leta 1853 nadelal dr. E.H. Frolich. Slednji je bil zdravnik z ordinacijo v Rogaški Slatini. V sklopu svojih terapij je vodil paciente na Donačko goro. Ob poti na vrh je postavljena spominska plošča, katero so na obstoječe mesto postavili ob 150 obletnici nadelane planinske poti. Pot je speljana čez zavarovano območje bukovega pragozda. Od leta 1965 sodi to območje pod naravni rezervat. Ob poti so postavljene table Zavoda za gozdove Slovenije krajevne enote Ptuj, ki opozarjajo na poseben režim prehoda skozi pragozd, in sicer:
- uporabljaj le označeno planinsko pot,
- ne uporabljaj bližnjic,
- ne odmetavaj odpadkov,
- prepovedano je nabiranje rastlin, cvetov, plodov in vznemirjati živali.

Skratka prepovedan je vsak poseg, ki bi razvrednotil, poškodoval ali uničil naravno vrednoto in prizadel njeno svojevrstnost.

Ob osvojitvi vrha, bo vaš pogled ujel prečudovit razgled iz vzhodnega in zahodnega vrha. Iz vzhodnega vrha se razprostira pogled na Ptujsko, Dravsko polje in Slovenske gorice. Poseben čar so bližnji haloški hribčki, ki so prepleteni z vinogradi in po vrhovih razmetanih cerkva (Ptujska gora, Janški vrh, Sv.Mohor) in mogočnimi gradovi ter dvorci v daljavi (Ptuj, Borl, Velika Nedelja).

Na jugovzhodno stran se razprostira naprej Macelj in nato gričevje Hrvatskega Zagorja s Strahinjščico in Ivanjščico. Ob jasnem vremenu se vidi tudi Panonska nižina vse do Blatnega jezera.
Iz zahodnega vrha Donačke gore se pogled razprostira po njenem sosedu, Boču. Do Boča je speljana markirana planinska pot, 4,5 do 5 ur hoda.
Boč je višji od Donačke gore, vendar zaradi njegovega položnega pobočja ne daje takšnega občutka.
Med bližnjimi vrhovi je Konjiška gora. Naprej nam pogled seže po Pohorju in proti Savinjskim Alpam ter Karavankam. Na južni strani se dvigajo hribi na Kozjanskem, ki se zaključujejo z vrhovi Posavskega hribovja (Bohor).

Slika: **Cerkev Sv.Donata na Donački gori** (vir: osebni arhiv)

Slika: **Rudijev dom na Donački gori** (vir: osebni arhiv)

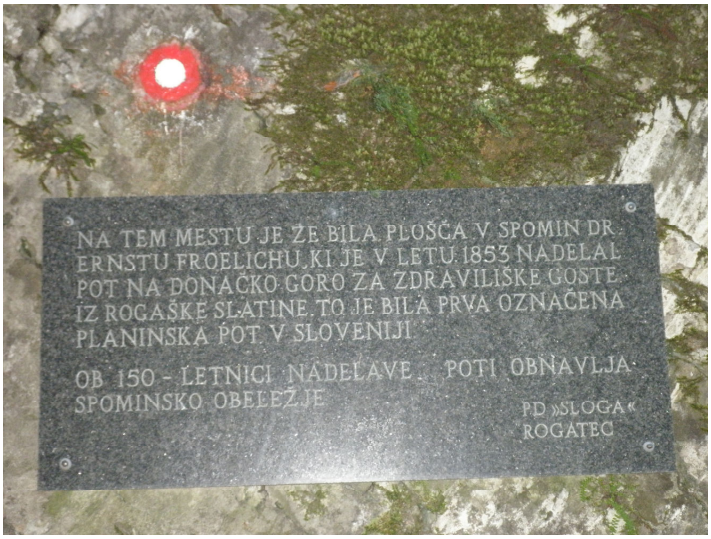

Slika: **Spominska tabla dr. Ernestu Froelichu** (vir: osebni arhiv)

Slika: **Strmi greben vrha Donačke gore** (vir: www.hribi.net/gora/donacka_gora/4/837)

Slika: **Križ na vrhu Donačke gore** (vir: osebni arhiv)

3. RASTLINSTVO IN ŽIVALSTVO

Rastlinstvo lahko razdelimo na dva dela in sicer, na severno strmejšo pobočje, ki je bolj senčnato in vlažno ter s tem tudi hladneje, in na toplejše južno pobočje.
Na severnem delu pobočja leži pragozd velikosti 27,78 ha, ki je velik naravni rezervat, ki je kot pragozd zavarovan od leta 1965. Tukaj najdemo več stoletna bukova drevesa, ki izkazujejo divjo moč narave.
Zgodaj spomladi pred ozelenitvijo bukev, je gozd prepoln spomladanskega cvetja (zvončki, trilistne vetrnice, navadni jeternik, tevje, navadni plučnik itd.). Po ozelenitvi se razbohotijo praproti več vrst, zajčja deteljica, šmarnice itd. Veliko je tudi bezga, ki nas omamlja s svojimi močnimi vonjavami.
Skale na Donački gori so rastišče avriklja lepi jeglič, hoppejevega klinčka, juvanovega natreska. Juvanov natresk sodi med endemično rastlinsko vrsto, ki jo lahko najdemo samo na skalovjih Donačke gore in Resenika. Na skalovju je prisotna tudi planinska srobot, vedno zelena glavnica.
Pravo bogastvo v teh prelepih gozdovih so tudi gobe.
Na južni toplejši strani najdemo mali jesen, hrvaško peruniko in že zgoraj omenjen juvanov natresk.

Tukaj prevladujejo naslednje drevesne vrste: hrast, pravi kostanj, bukev, lipa, divja češnja, leska, breza, navadni mokovec, ki je jeseni ves obdan z rdečimi plodovi. Sredi gozda lahko najdemo tudi oreh.
Na južnem pobočju najdemo še izjemne travnike, v njih pa uspeva izjemno število različnih rastlinskih vrst. Poleg trav šašev, najdemo tu tudi divje orhideje, metuljnice in kadulje, divji nageljčke, zvončnice, ivanjščice, mačja ušesa, kukavice ipd. Žal je to le manjši del, kajti počasi te površine prerašča gozd in trnje, čedalje globlje v dolino. Na travniku srečamo več vrst metuljev, skoraj pozabljenih oziroma redkih čmrljev in več vrst ptic. V pragozdu so zelo prisotne sove in mali skovik.
Na Donački gori prevladujejo gamsi, srnjad, divji prašiči, zajci, veverice, kune, lisice in polhi. Naselili so tudi muflona, a so ugotovili, da izpodriva gamsa, zato so ga iztrebili. Vsake toliko časa se pojavi kakšen iz bližnjega Boča, kjer domujejo, a zanj poskrbijo lovci.
Na Donački gori, predvsem na južni strani, kaj hitro srečamo plazilce, predvsem modrasa, kuščarja, gada, pozidno kuščarico in kače nestrupenjače (goži, ki so izredno veliki).
Boč- Haloze- Donačka gora (SI3000118), to je zahodni del Haloz, je vključen v širše območje Natura 2000, ter vzhodni del, to je območje Haloze vinorodne (SI3000117). Natura 2000 območje je razglašeno z namenom ohranjanja najpomembnejših habitatnih tipov in rastlinskih ter živalskih vrst, ki na njem živijo. To so t.i. kvalifikacijski habitatni tipi oziroma vrste. Območje Natura 2000 v vinorodnih Halozah je bilo razglašeno zaradi prisotnosti travniškega kvalifikacijskega habitatnega tipa (6210), ter treh kvalifikacijskih vrst- orhideja jadranske smrdljive kukavice ter metuljev strašničinega in temnega mravljiščarja. Na bolj zahodnem območju Natura 2000 Boč-Haloze- Donačka gora so prisotni trije gozdni (9110, 9180, 91KO),dva travniška (6210,6510) in dva skalna kvalifikacijska habitatna tipa (8210, 8220)od vrst pa velikonočnica ter netopirja mali in veliki podkovnjak.

Slika: Hopejev klinček, vir: www.dedi.si/dediscina/443-rastisce-avriklja-na-donacki-gori (avtor: Branko Vreš)

Slika: Listne rožice Juvanovega netreska na skali,
vir: www.dedi.si/dediscina/443-rastisce-avriklja-na-donacki-gori (avtor: Branko Vreš)

Slika: Avrikelj ali lepi jeglič (Primula auricula).
vir: www.dedi.si/dediscina/443-rastisce-avriklja-na-donacki-gori (avtor: Branko Vreš)

Slika: Avrikelj ali lepi jeglič (Primula auricula).

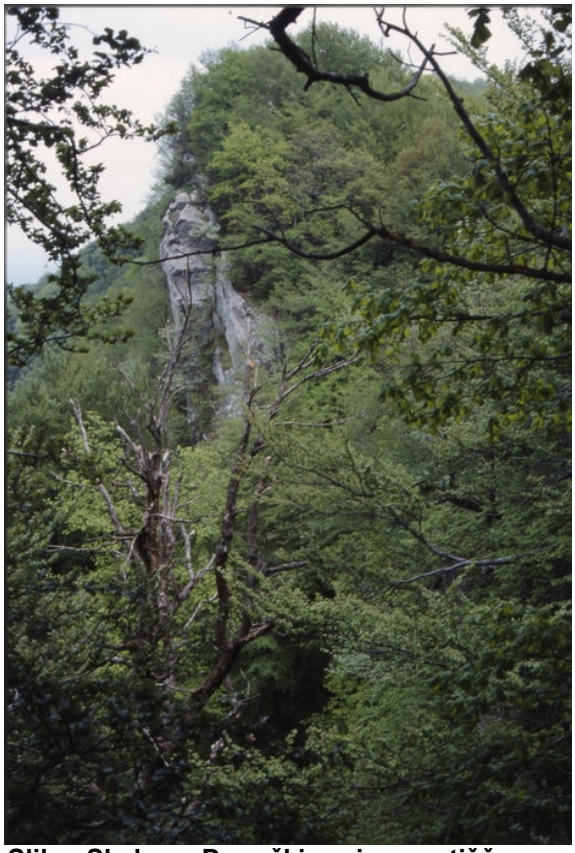

Slika: Skale na Donački gori so rastišče avriklja, Hoppejevega klinčka in Juvanovega netreska

vir: www.dedi.si/dediscina/443-rastisce-avriklja-na-donacki-gori (avtor: Branko Vreš)

Slika: **Zavarovano območje pragozda** (vir: osebni arhiv)

Slika: **Navadni mokovec**
(vir: osebni arhiv)

Slika: **Območje pragozda**
(vir: osebni arhiv)

Slika: **Območje pragozda-primer neprimernega posega v območju pragozda**
(vir: osebni arhiv)

4. ŽIVLJENJE NA GORI

Ta gorska lepotica se gospodovalno dviguje iz mehke hribovite pokrajine severnega Obsotelja, ki je poseljena z majhnimi kmetijami in vinogradi. Zgornje Sotelsko je v podnebnem oziru prehodno območje med alpskim in panonskim, zato ga označujemo kot subpanonsko. Na splošno se klima zgornjega Sotelskega ne loči dosti od osrednjega slovenskega podnebja, razen v posameznih dolinah, kjer pridejo do izraza toplotni obrati ali inverzije.
Za južno pobočje Donačke gore se ugotavlja nekoliko ostrejše podnebje pozimi in višje temperature poleti, ki so lahko v dalj časa trajajočem sušnem obdobju še posebno neugodne za kmetijsko pridelavo.
Na jugozahodni strani, kjer so pobočja položnejša, prevladujejo manjše kmetije z nekaj vinogradi in sadovnjaki ter manjšimi njivami. Tu je še prisotno precej ročnega dela (košnja na roke z koso, nošnja z pletenimi koši, ročno okopavanje njiv, ročno spravilo pridelka.
Le četrt ure hoda od Sv.Donata najdemo prve opuščene kamnolome kremenjaka in peščenjaka. V preteklosti je bil to dobršen del zaslužka za tukajšnje prebivalce. Kamne so klesali predvsem za mline in bruse. Po množičnem obolenju za jetiko in razvojem novih tehnologij so začeli kamnoseštvo počasi opuščati.
Tukajšnje kmetije žal ne nudijo toliko prihodka, da bi lahko dostojno živeli, zato odhajajo mladi za boljšim zaslužkom v dolino in mesta. Na kmetijah ostajajo predvsem starejši ljudje, ki jim fizične moči počasi pešajo.
Kljub temu pa štajerski Triglav, kot imenujemo to prelepo goro, privablja čedalje več ljubiteljev narave. Tukaj je tudi poznana romarska pot do Sv.Donata v spomin žrtvam, ki jih je ubila strela na vrhu Donačke gore, leta 1741, kjer je prvotno stala cerkev. Po ustnem izročilu, naj bi se zvonik skotalil nižje do mesta, kjer so postavili novo cerkev. Del območja pri cerkvi Sv.Donata je območje arheološkega najdišča. Leta 1934 je bil na srednjem in najvišjem vrhu postavljen križ.
Zaradi ugodnih zračnih tokov ob strmih pobočjih gore, je zahodno sedlo pod vrhom postalo priljubljeno vzletišče in vadbeni poligon za številne jadralne padalce in športne klube.
V neposredni bližini Donačke gore je kraj Rogatec, kjer si po nepozabnem vzponu na vrh lahko ogledate dvorec Strmol in Muzej na prostem, kjer lahko spoznate v aktivnih etnoloških delavnicah življenje, ko so si še ljudje dolge zimske večere krajšali ob pripovedkah in prigriznili domači kruh iz krušne peči. Prav tu pod Donačko goro še »živi« pletarstvo, tesarstvo, oglarstvo, kolarsko delo in peka v krušni peči.
Vseh naštetih dejavnosti so vešči ravno prebivalci tukajšnjega območja. A žal to kar še znajo narediti, jim ne prinaša kakšnega zaslužka. Le v veselje jim je, da pokažejo obiskovalcem v Muzeju na prostem, kaj še znajo narediti s svojimi rokami in so neizmerno ponosni, da imajo muzej v svojem domačem okolju.
A premalo oziroma skoraj nič ni narejeno o ozaveščanju ljudi, ravno o Naturi 2000 in o pragozdu. Možen razvoj za prebivalstvo na tem področju, vodenje in prikaz te pokrajine, video filmi in izdaja zgoščenk, reklamnih letakov, zgibank itd.
Razvojne usmeritve za NS Donačka gora- naravna vrednota se praviloma ohranja v obstoječi rabi, ki mora potekati na sonaraven način, da ne ogroža obstoja naravne vrednote in ne ovira izvajanja njenega varstva. S tem namenom se spomenik prednostno namenja za doživljanje narave, izobraževanje, vzgojo, znanstveno – raziskovalno delo ali naravi prijazno rekreacijo. Ohranja naj se geomorfološka, krajinska in biotska pestrost območja, za kar je potrebno obdržati obstoječe kmetijske površine, ki naj se obdelujejo ekstenzivno. Preprečevati je potrebno

zaraščanje suhih travnikov z gozdom. V gozdovih naj se ohranijo avtohtone združbe, z gozdovi pa naj se gospodari v skladu s sprejetimi gozdno gospodarskimi načrti. Preprečevati je treba neustrezno novogradnjo na območju NS.

Slika: **Ostanki suhozida** (vir: osebni arhiv)

Slika: **Ostanki suhozida katerega prerašča grmovje in trnje** (vir: osebni arhiv)

Slika: **Markirane poti ob suhozidu** (vir: osebni arhiv)

Slika: **Ostanki nekoč mogočnih pašnikov** (vir: osebni arhiv)

5. MUZEJ NA PROSTEM ROGATEC

Muzej na prostem Rogatec je doslej največji muzej na prostem na slovenskem. Zaradi kulturnih, etnoloških, krajinskih, zgodovinskih in drugih izjemnih lastnosti ima poseben pomen za Slovenijo, zato je bil leta 1999 razglašen za kulturni spomenik. V njem je predstavljeno življenje in delo kmetov in obrtnikov iz 19. in začetka 20. stoletja z območja Rogatca, pobočij Boča, Donačke gore in Maclja. Petnajst različnih prenesenih ali rekonstruiranih objektov ter spremljajočih funkcij prvin je na muzejskem prostoru zasnovanih v treh različnih sklopih.
Domačijo sestavljajo hiša pesnika Jožeta Šmita z ograjenim vrtom, gospodarsko poslopje z ognjiščem in poljskim straniščem, čebelnjak, svinjak in kozolec.
Upravni del predstavlja »loden« prvotno trška trgovina z mešanim blagom, ki ima danes tudi funkcijo muzejske trgovine z upravnimi prostori.
V tretjem sklopu je gostinski del z vinsko kletjo v fukciji »pušenšanka« in z značilno zasajenimi brajdami.
V prihodnje je načrtovana širitev muzeja s prezentacijo tipološko raznolikega stavbnega in kulturnega izročila: domačijo malega kmeta in kamnarja, kamnarsko bajto kot delavnico, vinsko kletjo in sušilnico za sadje in lan.
Muzej na prostem Rogatec je namenjen trajni ohranitvi kulturnih, arhitekturnih, etnoloških, krajinskih in zgodovinskih vrednot, prezentacij kulturnih vrednot spomenika in situacij (na samem mestu) ter v medijih, učno demonstracijskem delu ter znanstvenoraziskovalnemu delu.
V muzeju je poskrbljeno za organizirano vodenje, ob tem pa izvajajo zanimiv pedagoški program aktivnih etnoloških delavnic za mladino in odrasle, muzejske demonstracije in učne delavnice domačih obrti, kmečkih opravil in kulturnega izročila (pletenje iz ličja in šibja, ročno tkanje, kovaštvo, kamnoseštvo, kuhanje in luplenje vrbovega šibja, velikonočne butare, košarice iz testa, božične šprudle, piščali iz lubja, peka kruha, hoja na hoduljah).
Na tradicionalni etnografski prireditvi »Likof na taberhi«, ko je zrelo žito prikažejo mlačev s cepci in na gepelj s kravjo vprego v avtentičnem okolju.

Slike: Muzej na prostem Rogatec (vir internet: www.muzej-rogatec.si, www.destinacije.com)

6. ZAKLJUČEK

Da napišem nalogo prav o Donački gori sem se odločila, ker me je ta preprosto očarala.
Sedaj ko sem že bolj v zrelih letih, obiskujem to prelepo goro po vseh mogočih dostopih. Tako sem tudi odkrila del prečudovitega cvetočega travnika s staro zidanico v propadajočem stanju (staro približno 150 let). Zgradba ima status zidanice in je ni mogoče spremeniti. Zidana je iz kamna iz Donačke gore, debeline zidov so 0,5 m. Potrebno bo obnoviti ostrešje in obstoječo salonitno kritino, ki ne sodi v to okolje. Ta zidanica mi bo služila kot shramba za ozimnico, ter zatočišče pred vremenskimi neprilikami, ter za senik. Nekoč je služila kot zidanica, ker je bil v bližini vinograd, kateri je sedaj popolnoma zaraščen z drevesi, trnjem in grmovjem. Zgornji del objekta so uporabljali za spravilo sena.
Ta košček zemlje sem želela takoj zaščititi, ohraniti ta cvetoč travnik in obnoviti to staro arhitekturo kot je bila pred 150 leti, zato sem to zemljišče kupila. Tukaj sem odkrila predvsem spomladi takšen orkester ptičjega petja, da preprosto ne znam opisati. Prav ta jugovzhodni del Donačke gore se zelo zarašča. Hiše so prazne (stara arhitektura hiš), travniki in pašniki z vinogradi so zaraščeni s trnjem, praprotjo in drevjem. Tukaj so še ogromne škarpe grajene kot suho zidi, ostanki mejic ter manjše skupine dreves sredi pašnikov in travnikov.
Prav tukaj bi bil potreben nov zagon in način sodelovanja med ljudmi, gospodarstvom, lokalnimi oblastmi in politiko, ki bo usmerjen v trajnostni razvoj in stabilnost. Vsepovsod kjer se opušča poljedelstvo, se površine zaraščajo in s tem se praviloma zmanjšuje raznolikost živalskih in rastlinskih vrst.
Vzpodbuditi mlade, da ostajajo doma, jim pomagati z raznimi subvencijami in pobudami, kaj pridelati, kako tržit pridelke, da bi lahko dostojno živeli tudi v višje ležečih predelih. Prva možnost je, da bi te predele namenili pašnikom za živino. Druga možnost bi bila v tem čistem okolju gojiti razna zelišča. Predvsem žene, bi imela ob gospodinjskem delu še svoj zaslužek.
Tretja možnost je košnja sena v tržne namene, seno, ki prihaja izključno iz zaščitenih gorskih travnikov, kjer rase ogromno zdravilnih zelišč. Iz te surovine lahko nastane seneno žganje, senena olja, senena kozmetika in seneni obkladki. Z zdravilnim senom napolnjene vrečke, ki se s paro segrejejo na 50°c. Na takšen način bi se kmetovalcem odprl atraktiven in povsem ekološki vir dohodka.
V projekt bi se morala vključiti občina, družba za prodajo, hoteli in lokalna iniciativa. Projekt bi pomagal ohranjati kmetijstvo, od njega bi imeli koristi tudi pridelovalci sena, izdelovalci senenih izdelkov, maserji in hoteli.
Manj je dela in trpljenja, kot če bi kmet uporabil to seno, za dve tri krave, katere mora oskrbovati vsak dan, predvsem je to težje v zimskih razmerah za starejše ljudi.
Zelo dobrodošla bi bila pomoč starejšim, ki so še ostali v teh predelih, predvsem prostovoljna in državna pomoč, v primeru bolezni in v zimskih razmerah.
Tukaj bi bila čudovita mesta za postavitev čebeljih panjev. Paše za čebele bi bilo dovolj, saj so okrog kostanji, lipa in cvetoči travniki.
Za zaključek se bi dotaknila prve markirane planinske poti (leta 1853 na Donačko goro dr. E.H.Frolich) od Planinske koče Rudijev dom na vrh, ki je speljana čez pragozd in je najbolj izpostavljena, saj goro obiskuje čedalje več obiskovalcev. To so predvsem planinci, gostje zdravilišča Rogaška Slatina in Term Olimja, ter naključni obiskovalci. Mnoge obiskovalce privablja prav prijazna planinska koča Rudijev dom PD Rogatec z odlično oskrbnico. Oskrbnica je domačinka iz Rogatca, ki pravi, da je tukaj prvič v življenju resnično srečna, kljub obilici dela,ki ga ima. Pripravlja domačo

hrano, ki je značilna za to področje. V koči je tudi lončena peč, katera daje prijetno toploto v hladnejših dneh. V koči je mogoče dobiti različne zgibanke o poteh in kulturnih ter naravnih znamenitostih tega področja. Žal pa manjkajo letaki in opozorila o Naturi 2000 in pragozdu. Smiselno bi bilo pokazati te prelepe naravna cvetoče travnike obiskovalcem.
Kljub skrbnim planincem PD Sloga Rogatec, ki vzdržujejo to pot se nenehno pojavljajo nove bližnjice. Tukaj bo potrebno narediti več v smeri ozaveščanja ljudi, da hodijo po še tako ohranjenem okolju, katerega je potrebno varovati. S primernimi tablami jih je potrebno opozoriti, da uničujejo tako občutljivo podrast tega pragozda. Predvsem pa je potrebno nameniti vso pozornost mladim rodovom, jih usposabljati in osveščati, saj kljub vsemu naštetemu še živimo v prelepi in dokaj čisti deželi Sloveniji.

Slika: Moj mali raj, ki čaka na nadaljnjo obnovo (vir: osebni arhiv)

7. LITERATURA IN VIRI

1. Internet- http://www.kam.si/izleti/donacka_gora.html
2. Internet- http://www.zaplana.net/izleti/DonackaGora
3. Internet- http://www.hribi.net/gora/donacka.gora/4/837
4. Internet- http://www.naravovarstveni-atlas.si/ISN2KJ/
5. Internet- http://www.natura2000.gov.si/index.php
6. Internet- http://www.dedi.si/dediscina/443-rastisce-avriklja-na-donacki-gori (avtor: Branko Vreš)
7. Internet- http://www.muzej-rogatec.si
8. Internet- http://www.destinacije.com

8. PRILOGE

Karta Rogatec z okolico/ Založnik: Zavod za kulturo, turizem in razvoj Rogatec, leto 2010